

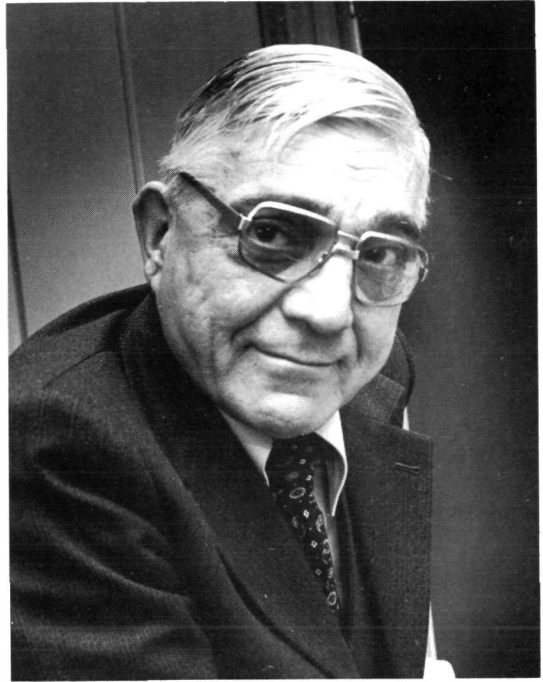
In memoriam Arjen Kakebeeke (1916-1990)

Sjef Hendriks

Op 10 februari j.l. overleed de zeeuwse onderwijzerszoon Adriaan Dirk Kakebeeke. Het is niet eenvoudig in kort bestek tot een behoorlijk beeld te komen, dat recht doet aan zijn enorme veelzijdigheid, tomeloze energie en bijzondere karakter, die hij als geen ander in dienst wist te stellen van het behoud en de bestudering van het culturele erfgoed in Noord-Brabant.

Hij kan misschien het best worden gekarakteriseerd als de autodidact op velerlei terreinen, die zelf nooit tot in de hogere regionen van de wetenschap is doorgedrongen, maar niettemin een formidabele kennis opbouwde op het gebied van de geologie, archeologie, toponymie, historische bouwkunst maar vooral de historische geografie. Daarnaast was hij ook een geroutineerd organist, met een grote voorliefde voor Bach. Zijn grootste verdiensten lagen echter in de geweldige inzet, waarmee hij kennis voor velen toegankelijk wist te maken, zijn actieve deelname aan vele organisaties, en de doeltreffende acties die hij ondernam voor het behoud van natuur en cultuur. Het werk, waarmee hij in zijn levensonderhoud moest voorzien, was steeds ondergeschikt aan zijn roeping: vlak na de Tweede Wereldoorlog was hij boekverkoper, in de vijftiger jaren onderwijzer, vanaf 1957 tevens leraar en vanaf 1969 tot 1981 adjunct-archivaris bij de gemeente Eindhoven.

Persoonlijk heb ik een bontgekleurd palet van herinneringen aan hem: hij was degene, die mijn belangstelling voor de historische geografie ondersteunde en stimuleerde, altijd met het grootste geduld onderzoeksmethoden aanreikte, literatuur verschafte en wat al niet meer. Ik ken hem van een begeleidingscommissie voor het behoud van de Mortelen in de vroegste fase van de voorbereiding van de ruilverkaveling Oirschot-Best, van de ondersteuning bij de oprichting van de Heemkunde-

kring Den Dungen, van de Brabantse Boerderij-Commissie, waar hij de motor van was, van de werkgroep voor het beschermd dorpsgezicht Loon bij Waalre en van verscheidene bijeenkomsten in het kader van studiekringen, lezingen, congressen e.d. Ik heb de wijze bewonderd, waarop hij, ambitieus en heetgebakerd als hij was, zijn tijd en energie niettemin op een efficiënte wijze placht te besteden en in de omgang zich vriendelijk, correct, maar ook onverzettelijk kon tonen, al naar de situatie van het moment vereiste.

De laatste tien jaar van zijn leven heeft hij geleden onder lichamelijke kwalen, die tenslotte hem en zijn vrouw dwongen te verhuizen uit hun geliefde huisje bij de molen in Eersel naar een meer geschikte plek. Men kon hem daar achter zijn computer aantreffen, werkend aan een toponymisch woordenboek, ondanks de beperkingen, die zijn omstandigheden meebrachten. Eigenlijk wilde hij zich met die beperkingen niet inlaten. Tot het laatst toe bleef hij onverzettelijk.